

"'t Eper volkslied" door Driesje Koopman

Onderstaande Eper volkslied werd zo'n 70 jaar geleden geschreven door Driesje Koopman. Op verzoek van de gemeente Epe en ter ere van de viering "Epe - Oene - 800 Jaar" werden de oorspronkelijke vier coupletten door Driesje Koopman in 1976 met twee coupletten uitgebreid.

"Epe mien därpien"

Woar de botterbluumpies en de margrieten bluuit,
Woar op 't land die gulle rogge gruuit,
Woar nog mensen woon'n die tevrèèden bint,
Epe, da's mien därpien woar ik geboor'n bin

Woar 't mooie standbeeld an de viever steet,
Woar die mooie darpsbèèke langs geet,
Woar de vogels fluit'n heel hoog op de tak,
Epe, da's mien därpien doar vuul ik mie op mine gemak.

Woar de drukkerië en de Epox stoat,
Woar die stoere keerls noe warken goat,
Woar machines raozen heel de ganse dag,
Epe, da's mien därpien woar 'k graag weez'n mag.

En dat mooie roadhuus, 't is wè groot en fijn,
Want 't andere ding dat was toch veel te klein,
Zie ik menig paartien die mooie trappen opgoan,
Dan hoope ik dat ons därpien nog lange mag blie'm bestoan.

Achthonderd jaar'n is ons därpien noe al old,
Aj ok ziet wat ze bewaard voor Stichting Behold,
De olde boerderiejen en de mooie klederdracht,
Ie maang toch dankbaar weez'n veur degenen die dat hef bedach.

As ik later op mien starfbed lig,
En de ogen goat mien langzaam dich,
Is-ter dan gien ene, die um die olde treurt,
Epe da's mien därpien da's 't laatste wa'j van mien heurt.

Driesje Koopman. (04-03-1912 - 18-02-1991)